ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ്റിയെട്ടുപത്തെട്ട്

റാഫിയയിൽ നിന്ന് പാനിയം വരെ: പ്രാചീന യുദ്ധങ്ങളുടെ പ്രവാചകപ്രാധാന്യം വെളിപ്പെടുത്തൽ

Jeff Pippenger
2024-04-18

റാഫിയയിലെ യുദ്ധവും പാനിയത്തിലെ യുദ്ധവും വ്യത്യസ്ത കാലഘട്ടങ്ങളിലെയും സാഹചര്യങ്ങളിലെയും രണ്ട് വേറിട്ട ചരിത്രസംഭവങ്ങളാണ്; എങ്കിലും, പുരാതന യെഹൂദ്യയുടെയും അതിനോട് ചുറ്റിപ്പറ്റിയ പ്രദേശങ്ങളുടെയും ചരിത്രത്തിൽ അവ രണ്ടും പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണ്. റാഫിയയിലെ യുദ്ധം ക്രി.മു. 217-ൽ നടന്നു. പാനിയത്തിലെ യുദ്ധം ക്രി.മു. 200-ൽ സെല്യൂസിഡ് രാജ്യം (വടക്കൻ രാജാവ്)യും പ്ടോളമിക് രാജ്യം (തെക്കൻ രാജാവ്)യും തമ്മിൽ നടന്നു. ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം 11-ലെ പതിനൊന്നാം വാക്യം മുതൽ പതിനഞ്ചാം വാക്യം വരെയുള്ള ഭാഗത്തിൽ ഈ രണ്ട് യുദ്ധങ്ങളെയും തിരിച്ചറിയുന്നു. ഈ രണ്ട് യുദ്ധങ്ങളും ക്രി.മു. 167-ലെ മക്കബിയായരുടെ കലാപത്തിന് മുമ്പുണ്ടായവയാണ്.

പാനിയം യുദ്ധത്തിന് ആ പേര് ലഭിച്ചതിന് കാരണമായത്, സമീപത്തുള്ള ഭൗമസവിശേഷതയായ പാനിയം പർവതത്തിലാണ് ആ സംഘർഷം നടന്നത് എന്നതാണ്. “പാനിയം” എന്ന പേര് ഗ്രീക്ക് ദേവനായ പാനിൽ നിന്നാണ് ഉദ്ഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്; അവനുവേണ്ടി അവിടെ ഒരു ക്ഷേത്രം സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പാനിന്റെ ആരാധനയോടുള്ള അതിന്റെ ബന്ധം മൂലം ആ സ്ഥലം പാനിയം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു. ആ ക്ഷേത്രസമുച്ചയം പലപ്പോഴും “പാനിന്റെ വിശുദ്ധസ്ഥലം” എന്നായി വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; ഇതിലൂടെ പാൻ ദേവനോടു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട മതഭക്തിയുടെയും ആരാധനയുടെയും കേന്ദ്രമായിരുന്ന അതിന്റെ പങ്ക് ഊന്നിപ്പറയപ്പെട്ടു. “നിംഫേയൂം” എന്ന പദം പ്രാചീന ഗ്രീക്ക്-റോമൻ മതപരമ്പരയിൽ ജലനിംഫുകൾക്കു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട ഒരു സ്മാരകത്തെയോ ശ്രൈനിനെയോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പാനിയത്തിലെ ക്ഷേത്രസമുച്ചയത്തിൽ ഒരു ഗുഹയും സ്വാഭാവിക ഉറവും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു; അവ നിംഫുകൾ വസിക്കുന്ന സ്ഥലമെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടതിനാൽ, അതിനെ ചിലപ്പോൾ “പാനിയത്തിന്റെ നിംഫേയൂം” എന്നും വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഹെറോദ് മഹാന്റെ മകനായ ഹെറോദ് ഫിലിപ്പ് നഗരം പുനർനിർമിച്ച് വിപുലീകരിച്ചതിനുശേഷം, റോമൻ ചക്രവർത്തിയായ സീസർ ഓഗസ്റ്റസിന്റെയും ഹെറോദ് ഫിലിപ്പിന്റെയും ബഹുമാനാർത്ഥം അതിനെ കൈസറിയ ഫിലിപ്പി എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടു. ഈ നഗരത്തിനുള്ളിലെ ദേവാലയസമുച്ചയം ഒരു പ്രധാന മതകേന്ദ്രമായിരുന്നു.

ച(കവർത്ത ി ഔഗുസ ്തൂസിന്റെ ഭരണകാലത്ത ്, ച(കവർത്ത ി
ആരാധനയെയും (പാദേശിക മതപരിസരത്ത ിലേക്ക ുള്ള റോമൻ
മതാചാരങ്ങ ളുടെ ഏകീകരണത്തെ യും (പതിഫലിപ്പ ിക്ക ുന്ന തരത്ത ി
ആലയത്തെ ഔഗുസ ്തൂസിന്റെ ബഹുമാനാർത്ഥ ം പുനഃസമർപ്പ ിക്ക ുകയോ
പുനർനാമകരണം ചെയ്യ ുകയോ ചെയ ്തു. പാനിന്റെ ക്ഷേ (ത്രം
സ്ഥ ിതിചെയ ്തിരുന്ന പുരാതന നഗരമായ കൈസര്യ ാ ഫിലിപ്പ ിക്ക ു
സമീപമുള്ള (പ്രദേശത്തെ ചിലപ്പേ ാൾ "നരകത്ത ിന്റെ വാതിലുകൾ"
എന്ന ും "ഹാദേസിന്റെ വാതിലുകൾ" എന്ന ും വിളിക്ക പ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു.

ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ പതിനാറ് മുതൽ പതിനൊൻപത് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങളിൽ, ബൈബിൾ പ്രവചനത്തിലെ നാലാമത്തെ രാജ്യമായും ആ അദ്ധ്യായത്തിലെ വടക്കൻ രാജാവായും സ്ഥാപിതമാകുന്നതിനായി പുറജാതീയ റോമിനു ജയിച്ചടക്കേണ്ടിയിരുന്ന മൂന്നു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അധിനിവേശ പ്രദേശങ്ങൾ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ, ക്രി.മു. 65-ൽ സിറിയയെ ജയിച്ചടക്കുകയും തുടർന്ന് ക്രി.മു. 63-ൽ യെരൂശലേമിനെ കീഴടക്കുകയും ചെയ്തവനായി റോമൻ സേനാനായകനായ പോംപെയിയെ തിരിച്ചറിയുന്നു. പതിനേഴ് മുതൽ പതിനൊൻപത് വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ, ആ മൂന്ന് തടസ്സങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേതായ ഈജിപ്തിനെ ജൂലിയസ് സീസർ കീഴടക്കിയതിനെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു. ക്രി.മു. 31-ൽ നടന്ന ആക്റ്റിയം യുദ്ധം, ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ ഇരുപത്തിനാലാം വാക്യത്തിന്റെ നിവൃത്തിയായി, പുറജാതീയ റോം പരമാധികാരത്തോടെ ഭരിച്ചിരുന്ന മുന്നൂറ്റി അറുപത് വർഷങ്ങളുടെ ആരംഭം അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇരുപതാം വാക്യത്തിൽ ഔഗുസ്തോസ് കൈസറിന്റെ ഭരണം അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ആ ചരിത്രസന്ദർഭത്തിലാണു യേശു ജനിച്ചത്. തുടർന്ന് ഇരുപത്തൊന്നും ഇരുപത്തിരണ്ടും വാക്യങ്ങളിൽ ദുഷ്ടനായ തിബെര്യോസ് കൈസറിന്റെ ഭരണം സൂചിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിക്കപ്പെടൽ അടയാളപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിൽ മക്കബേയ യെഹൂദന്മാർ വിജാതീയ റോമുമായ് പ്രവേശിച്ച സഖ്യം സൂചിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അങ്ങനെ പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ ആരംഭിച്ച ചരിത്രപ്രവാഹം നിർത്തപ്പെടുകയും, ചരിത്രവിവരണം ക്രി.മു. 161 മുതൽ ക്രി.മു. 158 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലേക്കു പിന്നോട്ടു മടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇരുപത്ത ിമൂന്ന ാം വാക്യ ം മക്ക ബിയരുടെ വംശരേഖയെ
(പതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; അവരുടെ (പവാചകപരമായ വംശരേഖയുടെ എല്ല ാ
വിശദാംശങ്ങ ളും അത് നൽകുന്ന ില്ലെ ങ്ക ിലും, ചരി(തരേഖ അതിനെ
നൽകുന്ന ു. (കി.മു. 217-ൽ റാഫിയ യുദ്ധ ം നടന്ന ു; അതിന്റെ പിന്ന ാലെ ഒരു
ബാലരാജാവ് ഈജിപ ്തിനെ അസുരക്ഷ ിതാവസ്ഥ യിലാക്ക ി. (കി.മു. 200-ആം
വർഷത്ത ിൽ സെലൂക്ക ിയരും (ഗീക്ക ് രാജാക്ക ന്മ ാരും ആ ബാലരാജാവി
കൈകാര്യ ം ചെയ്യ ുന്ന തിനായി പദ്ധ തികൾ ആസൂ(തണം ചെയ്യ ുമ്പേ ാൾ,

റോം ചരി(തത്ത ിൽ ഇടപെട്ട ് ഈജിപ ്തിലെ ആ ബാലരാജാവിന്റെ രക്ഷ കനായി. അതേ വർഷത്ത ിൽ പാനിയം യുദ്ധ വും നടന്ന ു. തുടർന്ന ് (കി.മു. 167-ൽ മക്ക ബിയരുടെ ഗെറില്ല ാ യുദ്ധ ം ആരംഭിച്ച ു.

ക്രി.മു. 167-ൽ മോദെയിനിൽ മക്കബീയ കലാപം ആരംഭിച്ചു; അതിൽ മക്കബീയർ സെല്യൂസിഡ് സാമ്രാജ്യത്തിനെതിരെ മാത്രം പോരാടിയതല്ല, സെല്യൂസിഡുകളുമായി സഖ്യത്തിലാണെന്ന് അവർ നിർണ്ണയിച്ചിരുന്ന യെഹൂദന്മാരെയും എതിർത്തു. ഈ കലാപത്തിന് മതപരമായ പ്രേരണയുണ്ടായിരുന്നു, കൂടാതെ അതു ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായി ഇരുവിധ ശത്രുക്കൾക്കെതിരെയും നടത്തി. ക്രി.മു. 164-ൽ മക്കബീയർ ദൈവാലയത്തെ വീണ്ടും സമർപ്പിച്ചു; ഈ സംഭവം യെഹൂദരുടെ ഹനുക്കാ ആഘോഷത്തിലൂടെ അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നു. ആ വർഷം തന്നെ കുപ്രസിദ്ധനായ അന്ത്യോക്കസ് എപ്പിഫാനസ് മരിച്ചു. തുടർന്ന് ക്രി.മു. 161 മുതൽ ക്രി.മു. 158 വരെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ “സഖ്യം” റോമുമായാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടത്.

മക്കാബേയരെയും, അവരുടെ കലാപത്തെയും, റോമുമായി അവർ ചെയ്ത സഖ്യത്തെയും സംബന്ധിച്ച ഏക നേരിട്ടുള്ള പരാമർശം ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിലാണു കാണപ്പെടുന്നത്; എന്നാൽ ഹാസ്മോനേയ വംശം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ആ രാജവംശത്തിന്റെ ചരിത്രം ക്രി.മു. 167-ൽ മോദെയിനിൽ ആരംഭിച്ച് ക്രൂശിന്റെ കാലംവരെ തുടരുന്നു. ഹാസ്മോനേയ വംശത്തിന്റെ അന്തിമ പ്രതിനിധികൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിലെ പരീശന്മാരായിരുന്നു. ആകയാൽ, മോദെയിന്റെ കലാപത്തിൽ ക്രി.മു. 167-ൽ ആരംഭിച്ച മക്കാബേയരാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട മതഭ്രഷ്ട യഹൂദമതത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു പ്രവാചക രേഖയുണ്ട്; അത് യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ഇരുപത്തൊന്നും ഇരുപത്തിരണ്ടും വാക്യങ്ങളിൽ അവസാനിക്കുന്നു.

അവരുടെ ചരിത്രം പതിനാറാം വാക്യത്തിൽ ഒരു നിർണായക മടക്കമെത്തി; അപ്പോൾ റോം ആദ്യമായി പൊംപെയുടെ മുഖാന്തരം യെരൂശലേമിനെ കീഴടക്കി. ആ സമയത്ത് യെരൂശലേമിന്മേൽ ആ നാശം വരുത്തുന്നതിനുള്ള അവന്റെ പ്രധാന പ്രേരണം ഹസ്മോനേയ വംശത്തിലെ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിലെ ഒരു തർക്കമായിരുന്നു. ആ സമയത്തുനിന്ന് (ക്രി.മു. 63), യെഹൂദാ റോമൻ ആധിപത്യത്തിനുകീഴിലായി. മക്കബ്യരുടെ ഹസ്മോനേയ വംശം പ്രവചനപരമായി ക്രി.മു. 167-ൽ മൊദെയീൻ യുദ്ധത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു; തുടർന്ന് ക്രി.മു. 63-ൽ റോമിന്റെ അധീനതയ്ക്കുകീഴിൽ വെക്കപ്പെടുന്നു. ആ ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിനു തൊട്ടുപിന്നാലെ മക്കബ്യർ ക്രി.മു. 161 മുതൽ ക്രി.മു. 158 വരെ റോമുമായി ഒരു സഖ്യം ആരംഭിക്കുകയും അതിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ ക്രി.മു. 63 മുതൽ ക്രൂശുവരെയും, ക്രി.വ. 70-ലെ യെരൂശലേമിന്റെ അന്തിമ നാശം വരെയും, റോമിന്റെ അധീനതയ്ക്കുകീഴിലായിരുന്നു.

മക്ക ബീയരുടെ പ്രവാചക രേഖ മതത്യ ാഗിയായ യെഹൂദമതത്ത ിന്റെ രേഖയാണ്; അതിനാൽ അത് മതത്യ ാഗിയായ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റിസത്ത ിന്റെ രേഖയെ പ്രതിരൂപീകരിക്ക ുന്ന ു. പാനിയത്ത ിന്റെ യുദ്ധ ം മുതൽ പതിനാറാം വചനത്ത ിലെ ഞായറാഴ്ച നിയമം വരെ, കി.മു. 200, കി.മു. 167, കി.മു. 164 എന്ന ീ വർഷങ്ങ ളിലെ പ്രവാചക സംഭവങ്ങ ളും കി.മു. 161 മുതൽ കി.മു. 158 വരെയുള്ള സഖ്യ വും മതത്യ ാഗിയായ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റിസത്ത ിന്റെ ചരിത്രത്ത ിൽ ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടും. ഈ വഴിക്ക ല്ല ുകൾ ഞായറാഴ്ച നിയമത്ത ിന് മുമ്പ ായി, ഏഴിൽ നിന്ന ുള്ള എട്ട ാമത്തെ പ്രസിഡന്റിന്റെ ചരിത്രത്ത ിൽ സംഭവിക്ക ും. കി.മു. 200, കി.മു. 167-നോടുള്ള ബന്ധ ത്ത ിൽ റിപ്പ ബ്ല ിക്ക ൻ കൊമ്പ ിന്റെ ബാഹ്യ രേ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു; കി.മു. 167 മതത്യ ാഗിയായ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റ് കൊമ്പ ിന്റെ ആന്ത രികരേഖയെ പ്രതിനിധീകരിക്ക ുന്ന ു.

ഈ വഴിത്തിരിവുസൂചനകൾ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഹാസ്മോനിയൻ രാജവംശത്തിന്റെ ചരിത്രരേഖയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്നതാണ്; എന്നിരുന്നാലും, അവ ദാനിയേൽ പതിനൊന്നിന്റെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിലെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമാകുന്നു. ഇത് “അവസാന ദിവസങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനത്തിലെ ആ ഭാഗം” ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു രേഖയാണ്.

മക്കബായരുടെ കലാപത്തിന്റെ സ്മരണാർത്ഥം യെഹൂദമതം ഹാനുക്കാ ആചരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യം മക്കബായരെ നീതിമാന്മാരായി നിർവചിക്കുന്നില്ല. കലഹം കാരണം എഴുപതു വർഷത്തെ പ്രവാസത്തിനുശേഷം പുനർനിർമിക്കപ്പെട്ട ദേവാലയത്തിലേക്ക് ശെഖീനാ ഒരിക്കലും മടങ്ങിയെത്തിയില്ല. മക്കബായർക്ക് ഏകദേശം രണ്ട് നൂറ്റാണ്ട് മുമ്പ് മലാഖി മുഖാന്തരം തന്നെയായിരുന്നു അന്തിമ പ്രവാചകസന്ദേശം വന്നത്. മക്കബായരുടെ ചരിത്രം, അവരുടെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ മഹാപുരോഹിതരായും പ്രവർത്തിക്കാൻ അവർ അനുവദിച്ചിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു; അതുതന്നെയാണ് ഈജിപ്ത്യൻ പ്തൊലമി ശ്രമിച്ച പാപവും, ഉസ്സീയാവു രാജാവും ശ്രമിച്ച പാപവും. ദൈവനിന്ദാപരമായ ആ പ്രവൃത്തിയിൽ നിന്ന് പ്തൊലമിയെ തടയുവാൻ ദൈവം ഇടപെട്ടുവെന്ന് പാരമ്പര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നു; പുരോഹിതന്റെയും രാജാവിന്റെയും പ്രവർത്തി നിർവഹിക്കാൻ ഉസ്സീയാവു രാജാവ് ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ദൈവം ഇടപെട്ടുവെന്ന് ദൈവവചനം നേരിട്ട് വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ വംശത്തിന്റെ അന്തിമഫലം പരീശന്മാരായിരുന്നു. ആധുനിക യെഹൂദമതത്തിലെ യെഹൂദന്മാർ ചരിത്രപരമായ ആദരവ് അവരോടു പുലർത്തുന്നുണ്ടാകാമെങ്കിലും, മക്കബായർ നീതിയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു എന്ന് നിഗമനം ചെയ്യേണ്ട യാതൊരു കാരണവും ഇല്ല.

പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റ് നവീകരണം ലൂഥറിന്റെ കാലത്ത ു ആരംഭിച്ച ു; അതൊരു ക്രമാനുഗതമായ വികാസമായിരുന്ന ു. അത് ഒരു പുതിയ പരമ്പ രയായിരുന്ന ില്ല , കാരണം യേശുവും അവന്റെ ശിഷ്യ ന്മ ാരും പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകളായിരുന്ന ു. ലൂഥറും മറ്റ ു നവീകരകരും ഉണർന്ന ു എഴുന്നേ

ചരി(തത്ത ിലെ ഇരുളിനോടുള്ള ഒരു ഉണർവായിരുന്ന ു അത്. ആ
(ക്രമാനുഗത നവീകരണത്ത ിന്റെ പരാകാഷ ം മില്ല റൈറ്റ
(പ്രസ്ഥ ാനമായിരുന്ന ു. ദൈവം (പാരംഭ നവീകരകരെ ബാബിലോണിന്റെ
പാപങ്ങ ളിലേക്ക ു മാ(തം ഉണർത്തേ ണ്ട തായിരുന്ന ില്ല ; തന്റെ
ന്യ ായ(പ്രമാണത്തെ ക്ക ുറിച്ച ും സ്വ ർഗീയ വിശുദ്ധ മന്ദ ിരത്ത ിലെ തന്
(പ്രവർത്ത ിയെക്ക ുറിച്ച ും പൂർണ്ണ മായ ബോധ്യ ത്ത ിലേക്ക ു അവരെ
എത്ത ിക്ക ാനായിരുന്ന ു അവന്റെ ഉദ്ദേ ശം. 1844 ഏ(പിൽ 19-ന്
(പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകൾ നവീകരണത്ത ിന്റെ വർധിച്ച ുവരുന്ന വെളിച്ച ത്തെ
നിരസിക്ക ുകയും, സത്യ (ഭ്രഷ്ട മായ (പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റിസമായി മാറുകയും ചെയ്തു.

അന്നത്തെ വിശ്വസ്തരായ മില്ലറൈറ്റുകൾക്ക് "അങ്കി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു"; പരിപക്വരായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ക്രിസ്ത്യാനികളാകുവാൻ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കേണ്ടതിനായി അവർ അതിവിശുദ്ധസ്ഥാനത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ടു. 1863-ൽ, അങ്കി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നവർ അനുസരണക്കേടിനാൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ അങ്കി മാറ്റിവെച്ചു, ലാവോദിക്യയുടെ അങ്കി ഏറ്റെടുത്തു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-നുശേഷം ഇരുപത്തിരണ്ടു വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ്, 2023-ൽ ആരംഭിച്ച ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രവയ്ക്കലിന്റെ അന്തിമ കാലഘട്ടത്തിൽ, യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹം ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നിലെ നാൽപ്പതാം വാക്യത്തിന്റെ ഗൂഢചരിത്രം പൂർണ്ണമാക്കുന്ന സത്യങ്ങളെ മുദ്രവിമോചനം ചെയ്യുന്നു; ആ ചരിത്രം 1989-ലെ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ച മുതൽ ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമം വരെ ഉള്ള ചരിത്രമാണ്. ഇതു ചെയ്യുമ്പോൾ, അവൻ ഭ്രഷ്ടമായ യെഹൂദമതത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ ഭ്രഷ്ടമായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റിസത്തിന്റെ പ്രതീകമായി മുദ്രവിമോചനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ മതഭ്രഷ്ടരായ ജനങ്ങളുടെ ഇരുവിഭാഗങ്ങളും—അക്ഷരാർത്ഥത്തിലുള്ള യെഹൂദയുടേതായാലും ആത്മീയ യെഹൂദയുടേതായാലും (ഇരുവരും മഹത്വമുള്ള ദേശങ്ങൾ)—യെരൂശലേമിന്റെ കീഴടക്കലിൽ അവസാനിക്കുന്നു; ഒന്നാമത്തേത് ക്രി.മു. 63-ൽ, പിന്നെത്തേത് ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ. ഇരു നിരകളും തെറ്റിദ്ധരിപ്പിക്കപ്പെട്ട മതവിശ്വാസങ്ങളാൽ പ്രേരിതമായ യുദ്ധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഇരു നിരകളും ഗ്രീസിന്റെ മതതത്വചിന്തകൾക്കെതിരായ യുദ്ധത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ, ഒടുവിൽ ഈ മതഭ്രഷ്ടർ റോമിന്റെ അധീനതയിൽ വരുന്നതായും ഇവ കാണിക്കുന്നു. ലോകമഹായുദ്ധങ്ങളായ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയുന്നതിനായി, നാല്പതാം വാക്യത്തിലെ മൂന്ന് യുദ്ധങ്ങൾ 1989-ലെ സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ തകർച്ചയെയും, യുക്രെയ്ൻ യുദ്ധത്തെയും, ഞായറാഴ്ച നിയമകാലത്തെ പാനിയത്തിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവയാണെന്ന് ഞാൻ തിരിച്ചറിയുന്നു.

“സന്ന ിഹിതമായിരിക്ക ുന്ന ഭീഷണിയെക്ക ുറിച്ച ് ദൈവവചനം മുന്ന റിയിപ്പ ് നൽകിയിരിക്ക ുന്ന ു; ഇതിനെ അവഗണിച്ച ാൽ, പ്രൊട്ട സ്റ്റ ് ലോകം റോമിന്റെ ലക്ഷ ്യ ങ്ങ ൾ യഥാർത്ഥ ത്ത ിൽ എന്ത ാണെന്ന ് കെണിയിൽനിന്ന ് ഒഴിഞ്ഞ ുമാറാൻ വളരെ വൈകിപ്പോ ായ ശേഷമേ മനസ്സ ിലാക്ക ുകയുള്ള ു. അവൾ നിശ്ശ ബ്ദ മായി ശക്ത ിയിലേക്ക ു വളരുകയാണ്. അവളുടെ ഉപദേശങ്ങ ൾ നിയമനിർമ്മ ാണ സഭകളിലും, സഭകളിലും, മനുഷ്യ രുടെ ഹൃദയങ്ങ ളിലുമെല്ല ാം തങ്ങ ളുടെ സ്വ ാധീനം ചെലുത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അവളുടെ മുൻകാല പീഡനങ്ങ ൾ വീണ്ട ും ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന അവളുടെ ഉയർന്ന തും മഹത്ത ുമ ഘടനകളെ അവൾ രഹസ്യ മായ അഗാധങ്ങ ളിൽ കെട്ട ിച്ച മച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അവൾ പ്രഹരിക്കേ ണ്ട സമയം വരുമ്പോ ാൾ സ്വ ന്ത ം ലക്ഷ ്യ ങ്ങ ളെ മുന്നോ ാട്ട ുകൊണ്ട ുപോകുന്ന ആരും സംശയിക്ക ാതെ രഹസ്യ മായി അവൾ തന്റെ ശക്ത ികളെ ബലപ്പെ ടുത്ത ിക്കൊ ാണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. അവൾ ആഗ്രഹിക്ക ുന്ന ത് അനുകൂലമായ നിലപാട് മാത്രമാണ്; അത് ഇതിനകം തന്നേ അവൾക്ക ു ലഭിച്ച ുകൊണ്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. റോമൻ ഘടകത്ത ിന്റെ ലക്ഷ ്യ ം എന്ത ാണെന്ന ് നാം വേഗത്ത ിൽ കാണുകയും അനുഭവിക്ക ുകയും ചെയ്യ ും. ദൈവവചനത്തെ വിശ്വ സിക്ക ുകയും അനുസരിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ഏവർക്ക ും അതുവഴി നിന്ദ യും പീഡനവും വരും.” The Great Controversy, 581.

സോവിയറ്റ് യൂണിയന്റെ പതനം 1989-ൽ സംഭവിച്ചതായി തിരിച്ചറിയുന്ന പത്താം വാക്യത്തിൽ നിന്ന്, പതിനഞ്ചാം വാക്യത്തിലെ പാനിയം യുദ്ധം വരെ, പാപ്പാസി “താൻ പ്രഹരിക്കേണ്ട സമയം വരുമ്പോൾ തന്റെ സ്വന്തം ലക്ഷ്യങ്ങളെ കൂടുതൽ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി തന്റെ ശക്തികളെ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.” ഈ വാക്യങ്ങൾ, പാപ്പാസി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന “കണി”യായ പ്രവചനാത്മക സാഹചര്യങ്ങളെ തിരിച്ചറിയിക്കുന്നു; അതിൽനിന്ന് “ഒഴിവാകുക” അസാധ്യമായിരിക്കും. പാനിയം യുദ്ധം മുഖേന പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്ന അന്തിമ സമരത്തിൽ, മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ രൂപംകൊള്ളും. ആ പ്രതിമയുടെ രൂപീകരണം അന്ത്യദിനങ്ങളിലെ ദൈവജനത്തിനുള്ള അന്തിമ പരീക്ഷയാണ്.

“കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ രൂപീകരിക്കപ്പെടുമെന്ന് കർത്താവ് എനിക്കു വ്യക്തമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു; കാരണം, അതു ദൈവജനത്തിന് മഹത്തായ പരീക്ഷയായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അതിനാൽ അവരുടെ നിത്യവിധി നിർണയിക്കപ്പെടും. ... വെളിപ്പാട് 13-ൽ ഈ വിഷയം വ്യക്തമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു; [വെളിപ്പാട് 13:11–17, ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നു].”

“ദൈവജനങ്ങ ൾ മുദ്രകുത്ത പ്പെ ടുന്ന തിന് മുമ്പ ് അവർക്ക ുണ്ട ായിരിക്കേ ണ്ട പരീക്ഷ ണം ഇതാണ്. അവന്റെ ന്യ ായപ്രമാണം ആചരിച്ച ുകൊണ്ട ും വ്യ ാജമായ ഒരു ശബ്ബ ത്ത ് സ്വ ീകരിക്ക ാൻ നിരസിച്ച ുകൊണ്ട ും ദൈവത്തോ ാടുള്ള തന്റെ വിശ്വ സ ്തത തെളിയിച്ച എല്ല ാവരും കർത്ത ാവായ യഹോവ

> ദൈവത്ത ിന്റെ പതാകയുടെ കീഴിൽ നിലകൊള്ള ും; അവർ ജീവനുള്ള ദൈവത്ത ിന്റെ മുദ്ര പ്രാപിക്ക ും. സ്വ ർഗ്ഗ ീയ ഉത്ഭ വമുള്ള സത്യ ത്തെ വിട്ട ുകൊടുത്ത ് ഞായറാഴ്ച ശബ്ബ ത്ത ് സ്വ ീകരിക്ക ുന്ന വർ മൃഗത്ത മുദ്ര പ്രാപിക്ക ും.” Manuscript Releases, volume 15, 15.

മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുടെ രൂപീകരണം, റോമുമായുള്ള സഖ്യം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട കാലഘട്ടത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് കൊമ്പ് 1844-ൽ റോമിന്റെ പുത്രിമാരായി മാറി; അവരുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭം, അവർ വീണ്ടും തങ്ങളുടെ മാതാവിനെ അനുകരിക്കണമെന്നു നിർണയിക്കുന്ന സമയത്ത്, അവരുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു.

> “രണ്ട് കൊമ്പുള്ള മൃഗത്തിന് മഹാസർപ്പത്തിന്റെ വായുണ്ടെന്നും, അവന്റെ ശക്തി അവന്റെ തലയിലാണെന്നും, ആ കല്പന അവന്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടെന്നും ഞാൻ കണ്ടു. പിന്നെ ഞാൻ വേശ്യകളുടെ മാതാവിനെ കണ്ടു; മാതാവ് പുത്രിമാരല്ല, അവരിൽ നിന്ന് വേറിട്ടതും വ്യക്തമായി ഭിന്നമായതുമാണെന്ന് കണ്ടു. അവൾക്കു അവളുടെ കാലം ഉണ്ടായിരുന്നുവു; അത് കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു; അവളുടെ പുത്രിമാരായ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗങ്ങൾ പിന്നീടായി വേദിയിലെത്തി, മാതാവ് വിശുദ്ധന്മാരെ ഉപദ്രവിച്ചപ്പോൾ പ്രകടിപ്പിച്ച അതേ മനോഭാവം തന്നേ പ്രവർത്തിയായി പ്രകടിപ്പിച്ചു. മാതാവ് ശക്തിയിൽ ക്ഷയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ, പുത്രിമാർ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു; വളരെ പെട്ടെന്ന് അവർ ഒരിക്കൽ മാതാവ് വിനിയോഗിച്ചിരുന്ന ശക്തി വിനിയോഗിക്കും.”
>
> “നാമമാത്രമായ സഭയും നാമമാത്ര അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളും, യൂദാസിനെപ്പോലെ, സത്യത്തിനെതിരെ വരുവാൻ കത്തോലിക്കരുടെ സ്വാധീനം നേടുന്നതിനായി ഞങ്ങളെ അവർക്കു കൈമാറുമെന്നു ഞാൻ കണ്ടു. അന്നു വിശുദ്ധന്മാർ കത്തോലിക്കർക്കു വളരെ അറിയപ്പെടാത്ത, ശ്രദ്ധേയമല്ലാത്ത ഒരു ജനമായി ഇരിക്കും; എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും ആചാരങ്ങളെയും അറിയുന്ന സഭകളും നാമമാത്ര അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകളും (ശബ്ബത്തിന്റെ കാരണത്താൽ അവർ ഞങ്ങളെ വെറുത്തിരുന്നു; കാരണം അതിനെ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല) വിശുദ്ധന്മാരെ വഞ്ചിച്ചുകൊടുക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ സ്ഥാപനങ്ങളെ അവഗണിക്കുന്നവരായി അവർ കത്തോലിക്കർക്കു അറിയിക്കയും ചെയ്യും; അതായത്, അവർ ശബ്ബത്ത് ആചരിക്കുകയും ഞായറാഴ്ചയെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു.”
>
> “അപ്പേ ാൾ കത്തേ ാലിക്ക ർ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകളോട് മുന്നേ ാട്ട ുപോകുവാൻ ആവശ്യ പ്പെ ടുകയും, ആഴ്ച യുടെ ഏഴാം ദിവസത്ത ിനുപകരം ഒന്ന ാം ദിവസം ആചരിക്ക ാത്ത എല്ല ാവരും കൊല്ല പ്പെ ടേണ്ട താണെന്ന ് ഒരു കല ്പന പുറപ്പെ ടുവിക്ക ുകയും ചെയ്യ ും. സംഖ്യ യിൽ വലിയവരായിരിക്ക ുന്ന കത്തേ ാലിക്ക ർ പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകളുടെ പക്ക നിലകൊള്ള ും. കത്തേ ാലിക്ക ർ തങ്ങ ളുടെ ശക്ത ി മൃഗത്ത ിന്റെ പ്രതിമയ്ക്ക ് ഏല ്പിച്ച ുകൊടുക്ക ും. വിശുദ്ധ ന്മ ാരെ നശിപ്പ ിക്കേ ണ്ട

> അവരുടെ മുമ്പ ിൽ അവരുടെ അമ്മ പ്രവർത്ത ിച്ച ിരുന്ന തുപോലെ തന്നേ
> പ്രൊട്ട സ്റ്റ ന്റുകളും പ്രവർത്ത ിക്ക ും. എന്ന ാൽ അവരുടെ കല ്പന ഫലം
> കൊണ്ട ുവരുന്ന തിനുമുമ്പ ്, വിശുദ്ധ ന്മ ാർ ദൈവത്ത ിന്റെ ശബ്ദ ത്ത
> വിടുവിക്ക പ്പെ ടും." Spalding and Magan, 1, 2.

ആ ഭാഗത്തിൽ "nominal" എന്ന പേരിൽ രണ്ട് കൂട്ടങ്ങൾ ഉണ്ട്; അതിന്റെ അർത്ഥം "പേരിൽ മാത്രമുള്ളവർ" എന്നതാണ്; ഇവരാണ് ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്തരായവരെ കത്തോലിക്കർക്കു വഞ്ചിച്ചു ഏല്പിക്കുന്നത്. എലൻ വൈറ്റിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ nominal churches ഉം nominal Adventists ഉം അവസാന നാളുകളിൽ അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് എന്നതിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാണ്; കാരണം, അവളുടെ ഗ്രഹിക്കലിൽ ഒരു "nominal Adventist" എന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രവാചകന്മാർ തങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തെക്കാൾ അധികമായി അവസാന നാളുകളെക്കുറിച്ചാണ് സംസാരിക്കുന്നത്; അതിനാൽ അവസാന നാളുകളിൽ ഒരു "nominal Adventist" എന്നത് ലവൊദിക്ക്യയിലെ Seventh-day Adventist സഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കൂടാതെ nominal churches എന്നത് 1844-ൽ റോമിന്റെ പുത്രിമാരായി മാറിയവരുടെ സന്തതികളാണ്.

ഭൂമിയുടെ വിശ്രമശബ്ബത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ശബ്ബത്തിന്റെ സത്യം അവർ "ഖണ്ഡിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ," ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രതിനിധികളായ "അപരിചിതരായ ജനത്തെ" ഏഴാംദിന അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾ വെറുക്കും. ഏഴാംദിന അഡ്വെന്റിസ്റ്റ് സഭ ഏഴാംദിനത്തെ ആരാധനാദിനമായി നിലനിറുത്തുന്നതായി അവകാശപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ അവർ ഖണ്ഡിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ശബ്ബത്ത് ലേവ്യപുസ്തകം ഇരുപത്തിയാറിലെ "ഏഴ് പ്രാവശ്യം" ആകുന്നു; 1863-ൽ അവർ നിരസിച്ച ആദ്യത്തെ അടിസ്ഥാന സത്യം അതായിരുന്നു.

നാം ഇപ്പോൾ പരിഗണിക്കുന്ന ഈ ഭാഗം, ഉടൻ വരുവാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തോട് കൂടി ആരംഭിക്കുന്ന ചരിത്രത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനാത്മക ഗതിവിഗതികളെ തിരിച്ചറിയുന്നതാണ്; എന്നാൽ ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തെ അനുഗമിക്കുന്ന അന്തിമ പരിശോധനയുടെ ചരിത്രം ആദ്യം യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിനുള്ളിലാണ് പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന്റെ സമയത്ത് യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സ് മുഴുവൻ ലോകത്തെയും മൃഗത്തിനൊരു പ്രതിമ ഉയർത്തിപ്പണിയാൻ നിർബന്ധിതരാക്കും; എന്നാൽ ആ പ്രവൃത്തി അവർ നിർവഹിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്, അവർ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിൽ മൃഗത്തിനൊരു പ്രതിമ ഉയർത്തിപ്പണിതിട്ടുണ്ടാകും.

> "മതസ്വ ാതന്ത്ര ്യ ത്ത ിന്റെ നാടായ അമേരിക്ക , മനസ്സ ാക്ഷ ിയെ ബലമാ
> വഴിപ്പെ ടുത്ത ുകയും മനുഷ്യ രെ വ്യ ാജശബ്ബ ത്തെ മാനിക്കേ ണ്ട തിന

നിർബന്ധ ിതരാക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിൽ പാപ്പ ാസ്ഥ ാനത്തോ ാടു ഐക്യ പ്പെ ടുമ്പേ ാൾ, ഭൂമണ്ഡ ലത്ത ിലെ എല്ല ാ രാജ്യ ങ്ങ ളിലുമുള്ള ജനങ്ങ ൾ അവളുടെ മാതൃക പിന്ത ുടരുന്ന തിലേക്ക ു നയിക്ക പ്പെ ടും." Testimonies, volume 6, 18.

"അന്യജാതികൾ യുണൈറ്റഡ് സ്റ്റേറ്റ്സിന്റെ മാതൃക പിന്തുടരും. അവൾ മുൻപന്തിയിൽ നിന്നു നേതൃത്വം നൽകുന്നുവെങ്കിലും, അതേ പ്രതിസന്ധി ലോകത്തിന്റെ എല്ലാഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള നമ്മുടെ ജനത്തിന്മേൽ വരും." ടെസ്റ്റിമോണീസ്, വാള്യം 6, 395.

ദൈവത്തിന്റെ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയുള്ള മഹത്തായ പരീക്ഷണം ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിന് മുമ്പ് സംഭവിക്കുന്നു; കാരണം ഞായറാഴ്ചാനിയമം വരുമ്പോൾ സെവൻത്-ഡേ അഡ്വെന്റിസ്റ്റുകൾക്കുള്ള കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നു. ഈ പരീക്ഷണം മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുടെ രൂപീകരണമായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ എന്നത് സഭയും രാജ്യവും ഒന്നിച്ചുചേരുന്നതാണ്, അതിൽ സഭയ്ക്കാണ് ആ ബന്ധത്തിന്റെ മേൽക്കോയ്മ. 1844-ൽ പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകൾ റോമിന്റെ ഒരു പുത്രിയായി മാറിയതുപോലെ, പുത്രി തന്റെ മാതാവിന്റെ പ്രതിമയായിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, അവസാന നാളുകളിൽ മതഭ്രഷ്ട പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റുകളും സമാന്തരമായ ഒരു പ്രവൃത്തി നിർവഹിക്കും; കാരണം യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തെ ഉപയോഗിച്ചാണ് അതിന്റെ അന്ത്യത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നത്.

ദാനീയേൽ പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ ഇരുപത്തിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ "ഉടമ്പടി"കൊണ്ട് പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രം, മഹിമയുള്ള ദേശത്തിലെ പേരിന് മാത്രമുള്ള മതത്യാഗിയായ ഒരു ജനത റോമുമായി ഐക്യം സ്ഥാപിക്കാൻ കൈ നീട്ടുന്നതിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ചു. ക്രി.മു. 161 മുതൽ ക്രി.മു. 158 വരെ എന്ന കാലഘട്ടം ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിൽ പര്യവസാനിക്കുന്ന മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയുടെ രൂപീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ഈ പഠനം നാം അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ തുടരും.

"എന്നാൽ 'മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ' എന്താകുന്നു? അത് എങ്ങനെ രൂപീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്? ആ പ്രതിമ രണ്ടുകൊമ്പുള്ള മൃഗത്താൽ നിർമ്മിക്കപ്പെടുന്നതും, മൃഗത്തിനുള്ള ഒരു പ്രതിമയുമാണ്. അതിനെ മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ എന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ആ പ്രതിമ എങ്ങനെയുള്ളതാണെന്നും അത് എങ്ങനെ രൂപീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ, നാം മൃഗത്തിന്റെ തന്നെ—പാപ്പത്വത്തിന്റെ—സവിശേഷതകൾ പഠിക്കേണ്ടതാണ്.

"ആദ്യ കാല സഭ സുവിശേഷത്ത ിന്റെ ലാളിത്യ ത്ത ിൽ നിന്ന ് തെറ്റ ിപ്പേ ായി ജാതീയ ആചാരങ്ങ ളും പതിവുകളും സ്വ ീകരിച്ച തിനാൽ അഴിമതിക്ക ിരയായപ്പേ ാൾ, അവൾ ദൈവത്ത ിന്റെ ആത്മ ാവിനെയും

ശക്ത ിയെയും നഷ്ട പ്പെ ടുത്ത ി; ജനങ്ങ ളുടെ മനസ്സ ാക്ഷ ികളെ
നിയന്ത്ര ിക്ക ുന്ന തിനായി അവൾ ലൗകിക അധികാരത്ത ിന്റെ പിന്ത ുണ
തേടി. അതിന്റെ ഫലമായി പോപ്പ ത്വ ം ഉദിച്ച ു—രാജ്യ ത്ത ിന്റെ
അധികാരം നിയന്ത്ര ിക്ക ുകയും അത് സ്വ ന്ത ം ലക്ഷ ്യ ങ്ങ ൾ
മുന്നേ ാട്ട ുകൊണ്ട ുപോകാൻ വിനിയോഗിക്ക ുകയും ചെയ ്ത ഒരു സഭ;
പ്രത്യേ കിച്ച ് 'മതദ്രോഹത്ത ിന്റെ' ശിക്ഷ യ്ക്ക ായി. യുണൈറ്റ ഡ് സ്റ്റേ റ്റ ്സ്
മൃഗത്ത ിന്റെ ഒരു പ്രതിമ രൂപപ്പെ ടുത്തേ ണ്ട തിന്ന ു, മതാധികാരം
സിവിൽ ഭരണകൂടത്തെ അങ്ങ നെ നിയന്ത്ര ിക്ക ണം; അതുവഴി
സംസ്ഥ ാനത്ത ിന്റെ അധികാരവും സഭ തന്റെ ലക്ഷ ്യ ങ്ങ ൾ
സാധിപ്പ ിക്ക ാൻ വിനിയോഗിക്ക പ്പെ ടും." The Great Controversy, 443.